

No. 3680.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen II te Rotterdam van 15 December 1927, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting, belastingjaar 1925/26;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende daarbij steunende op de in zijn boerenbedrijf gehouden boekhouding voor genoemd belastingjaar aangifte heeft gedaan van een inkomen van f 531.20, doch door den Inspecteur is aangeslagen naar een inkomen van f 2000.-;

dat de Raad van Beroep, van oordeel, dat het door belanghebbende uit de cijfers der boekhouding opgemaakte winstcijfer, vergeleken met wat redelijkerwijze is te verwachten, dermate onaannemelijk is, dat deze boekhouding niet tot grondslag kan dienen voor het berekenen van belanghebbende's inkomen, dit aan de hand van zoogenaamde normen heeft bepaald op f 1597.-, daarbij overwegende, dat die normen niet onveranderd mochten worden toegepast, daar den Raad gebleken was, dat belanghebbende in het betrokken jaar wegens ziekte onder zijn vee abnormaal hoge uitgaven van krachtvoer had moeten doen en daarom in plaats van de normale winst van circa f 110.- per koe moest worden aangenomen f 80.-;

Overwegende dat belanghebbende in cassatie zonder wetsartikelen te noemen, die de Raad zou hebben geschonden of verkeerd toegepast, te kennen geeft, dat hij zich met de uitspraak niet kan vereenigen;

a omdat bewezen is de plaats gehad hebbende ziekte onder het melkvee, - - - -

b omdat met schriftelijke bewijzen de hoge uitgaven voor krachtvoer kunnen worden gestaafd; -----

c omdat het niet wettelijk of rechtelijk kan zijn het resultaat eener boekhouding te verwerpen, omdat dit aan hem die een belastingaanslag oplegt te laag voorkomt;

Overwegende, wat betreft de grieven sub a. en b:

dat de Raad hetgeen door den belanghebbende betreffende ziekte onder zijn vee en bijzonder hoge krachtvoerrekeningen was gesteld, als waar heeft aangenomen, en er te dier zake dus zeker geen aanleiding is voor eenige klacht;

dat, indien de strekking dier grieven is, er zich over te beklagen, dat met die bijzondere omstandigheden, die het inkomen hebben gedrukt, niet in voldoende mate is rekening gehouden, alsdan wordt opgekomen tegen een beslissing, die, als berustende op waardeering van feitelijke gegevens, zelve is van feitelijken aard en in cassatie niet met vrucht kan worden bestreden;

dat de Raad, die vrij is in zijn oordeel omtrent de waarde van hem voorgelegde bewijsmiddelen die beslissing mocht gaven, ook al zoo uit de door den belanghebbende vermelde schriftelijke bewijzen kunnen worden afgeleid, dat de uitgaven voor krachtvoer hoger waren geweest, dan de Raad bij zijn correctie op de normen heeft aangenomen;

Overwegende wat grief c betreft:

dat, indien een boekhouding een winstcijfer aanwijst, dat aanmerkelijk lager is dan in soortgelijke bedrijven als regel wordt verkregen en voor dit verschil geen of een onvoldoende verklaring wordt gegeven, daarin voor den Raad aanleiding mag worden gevonden die boekhouding, als zijnde ongeloofwaardig, als grondslag voor de vaststelling van het inkomen te verwerpen,

dat, waar de Raad het inkomen naar "normen" met inachtneming van omstandigheden, die een afwijking rechtvaardigden, meende te moeten stellen op f 1597.- en belanghebbende volgens zijn boekhouding slechts een derde deel van dit bedrag als inkomen zou hebben genoten ten deze het hierboven bedoelde geval aanwezig was, zoodat ook de grief sub c niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser, van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Somer, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den een en twintigsten Maart 1900 Acht en Twintig.

Somer

Fentener van Vlissingen